

Anden påskedag

Men samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket. Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem. Men deres øjne holdtes til, så de ikke genkendte ham. Han spurgte dem: »Hvad er det, I går og drøfter med hinanden?« De standsede og så bedrøvede ud, og den ene af dem, Kleofas hed han, svarede: »Er du den eneste tilrejsende i Jerusalem, der ikke ved, hvad der er sket i byen i disse dage?« »Hvad da?« spurgte han. De svarede: »Det med Jesus fra Nazaret, som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket – hvordan vore ypperstepræster og rådsherrer har udleveret ham til dødsstraf og korsfæstet ham. Og vi havde håbet, at det var ham, der skulle forløse Israel. Men til alt dette kommer, at det i dag er tredje dag, siden det skete. Og nu har nogle af kvinderne blandt os forfærdet os; de var tidligt i morges ude ved graven, men fandt ikke hans legeme og kom tilbage og fortalte, at de i et syn havde set engle, som sagde, at han lever. Nogle af dem, der er sammen med os, gik så ud til graven og fandt det sådan, som kvinderne havde sagt, men ham selv så de ikke.«

Da sagde han til dem: »I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt. Skulle Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?« Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne.

De var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: »Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.« Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: »Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?«

Og de brød op med det samme og vendte tilbage til Jerusalem, hvor de fandt de elleve og alle de andre forsamlet, som sagde: »Herren er virkelig opstået, og han er set af Simon.« Selv fortalte de, hvad der var sket på vejen, og hvordan de havde genkendt ham, da han brød brødet.

Luk 24,13-35

To skuffede disciple indhentes af Jesus

MOGENS G. JENSEN

Tanken

To desillusionerede disciple går ud ad en landevej. De er højst sandsynligt fra landsbyen Emmaus og har været i Jerusalem i påsken. Og nu er de på vej hjem igen. De er rystede over det, der er sket de sidste dage. Det er måske nok blevet påske, men der har ikke været påske for dem. Så kommer

den opstandne Jesus i skikkelse af en ukendt vandrer og slutter sig til dem. Han gennemgår alt det, Moses og profeterne skriver om Messias. Men de kan stadig ikke genkende den korsfæstede, men opstandne. Først da de sidder til bords, og han velsigner brødet, forstår de, hvem han er.

Troen

Måske kan du identificere dig med de to skuffede disciple? Påskeglæden vil ikke rigtig indfinde sig. Os, for hvem det igen i år er blevet påske, men for hvem det alligevel ikke rigtig er blevet påske.

Det berører os ikke, når vi hører nogen fortælle, at de har set Jesus i live igen.

Det her er en helt almindelig grunderfaring i den kristne tro. Objektivt er der sket noget afgørende.

Jeg er blevet døbt, men jeg erfarer så lidt af den store virkelighed, der i Bibelen knyttes til dåben.

Jeg har været til nadver, men det ændrede tilsyneladende intet i min oplevelse af det at være kristen. Jeg har bedt til Gud, men det virker mest, som om mine bønner kun når op til loftet, og så falder de til jorden igen. Åh, hvor vi kender det. Objektivt er der sket noget ifølge Bibelen, men subjektivt, i min erfaringsverden, er der ikke flyttet en brik. Alt er som før. Det er blevet påske, men bare ikke for mig. Jeg trasker videre i mine egne tanker og slæber fortsat på mine frustrationer på vej hjem til mit Emmaus.

De to vandrere har kun hørt et rygte om Jesu opstandelse, og sådan har mange mennesker det også i dag: De ved lidt om, hvorfor vi fejrer påske, men budskabet er ikke blevet til mere end et løst rygte for dem. Hvordan bliver påskens budskab til glæde og tro og håb for dem og for os?

Der må et personligt møde til med den opstandne selv.

Jesus kommer også til os i dag og går ved siden af os og taler med os, og alligevel bliver det ikke altid til noget personligt møde. Som der står: 'Deres øjne holdtes til, og de genkendte ham ikke.' De lytter til ham, men de genkender ham ikke. De hører nok en prædiken om Jesus, men de synes ikke, de møder Jesus selv i den prædiken.

Hvornår er det, de to disciple oplever det personlige møde med den opstandne Jesus? Det sker, da Jesus går med dem ind i huset, og de spiser aftensmad. 'Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham,' står der. I nadveren møder den opstandne os. Her bliver det påske for os. Og det får virkning bagud. Sådan at den prædiken, vi har hørt på vejen, nu pludselig giver mening for os. Sådan går prædiken og nadver hånd i hånd med hinanden og skaber påskeglæde også for os. Det er ved at møde den opstandne Jesus personligt, at troen skabes i os. For nogle skabes påsketroen i prædikenen. For andre sker det måske i nadveren. For atter andre sker det personlige møde med Jesus derhjemme i bøn og bibellæsning. Og for nogle sker det i samværet med andre, fx når vi lovsynger eller taler sammen om troen.

I det personlige møde med Jesus selv er det så afgørende, at det er ham, der kommer til os. Og ikke os der skal hente ham ned ved hjælp af diverse åndelige teknikker og anstrengelser, fx den rigtige sindsstemning eller en bestemt åndelig praksis. Jesus kommer selv til de to vandrere, da de ikke ved, hvad de skal tro og gøre. Og sådan kommer han stadig.

Esajas 57,15 siger det stærkt: 'For dette siger den højt ophøjede, som troner for evigt, og hvis navn er Hellig: Jeg bor i det høje og hellige og hos den, der er knust, hvis ånd er nedbøjet, for at oplive den nedbøjede ånd og oplive det knuste hjerte'.

De to disciple havde nedbøjet ånd og knuste hjerter. Men Jesus kommer til dem. Han bor to steder. Han bor dels i den himmelske herlighed og dels hos den nedbøjede og fattige her på jorden. Påskedag viser ham fra begge sider: Han besejrer døden ved Guds himmelske kraft og opsøger kort efter to nedtrykte mennesker. For netop hos sådanne vil han være. Også i dag.

Udfordringen

Er det blevet påske for dig i år? Har du mødt den opstandne Jesus?